

ser i Folkeslagenes Historie bryde sig en Bane nedenfra og op. Thi Afholdsbevægelsen er ligesaa lidt en Klasses som et enkelt Kjøns Bevægelse.

Drikkeriet er en Ulykke for høje som for lave, for rige som for fattige, for Mænd som for Kvinder, for Nutiden som for Fremtiden, og et Blik paa den før omtalte af Statistiken beviste Kjendsgjerning vil vistnok hos enhver fremkalde Ønsket om, at Bevægelsen for Danmarks Vedkommende maatte blive *national*.

Staa dette Blads Læserinder fjærnt fra vor Sag? Lige meget. Det vil overfor dem dog være overflødigt at opregne de haandgribelige Resultater af vort Folks hæslige Last. Se i Fængslerne, i Hospitallerne, i Sindssygeanstalterne, i Litteraturen, i Aviserne og se fremfor alt ude i selve Livet, og gjen- nem Brændevinsstanken, der slaar Dem i Møde fra de hundre- der af lidende Hjem, vil De ligesom kunne maale Omfanget og Dybden af vor Sag.

Men hvad der overalt vanskeliggjør Udryddelsen eller endog blot Bekæmpelsen af Drikkeriet, er den Omstændighed, at det af de fleste anses for et nødvendigt Middel til Selskabelighed og forhøjet Livlighed og kun i sin Misbrug regnes for en Last. Enhver, der har været til et Middagsselskab, vil dog vide, hvor flydende Grænsen er mellem disse to Stadier. Og er der nogen, der ikke har set sin Omgangskreds plettet af Selskabsdrikkere, som tilmed have sat en Stolthed i deres Last?

Medens vi fra Rahbeks og Klublivets Tidsalder eje tykke Bind af Sviresange, skrevne til Drikkeriets Pris, saa have i vor Tidsalder, da Digteren synger og skriver for Folket og ikke for at prale af egne Laster, de bedste Forfattere, de, som se dybest og med den største Forstaaelse paa Livet, skildret Drikkeriets Vederstyggelighed i de forskjelligste Samfundskredse.

Det vilde for denne Læsekreds være unødvendigt at nævne Exempler. — Enhver vil finde dem, baade hos Collet, Ibsen, Bjørnson og Kjelland, — denne Digter tilhører jo endog vort Selskab, og en personlig Ytring af ham turde her være paa sin Plads. Han har sagt: Næst mit Ægteskab er det, at jeg er blevet Good Templar, den største Velsignelse i mit Liv. — En eneste Fortælling af den moderne Litteratur skal dog anføres her, nemlig: „Doktorens Hustru“ af Fru Charl. Edgren. Forfatterinden skildrer i denne Fortælling en ulykkelig ung